

Nr 21

Utlåtande i anledning av väckta motioner om en ny nationalsång.

I de likalydande, till allmänna beredningsutskottet hänvisade motionerna I: 489 av herr *Bengtson* och II: 609 av herr *Brandt* i Sätilla hemställas, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag till sång, vilken kan officiellt antagas som nationalsång för Sverige.

I motionerna framhålls bl. a. att Sverige icke har någon officiellt antagen nationalsång, men att »Du gamla, Du fria» numera användes som sådan. Motionärerna anför emellertid kritik emot såväl ord som melodi hos denna sång. En bättre nationalsång skulle man möjligen kunna få fram genom att omarbeta någon landskapssång eller genom att utlysa pristävlingar.

Beträffande motiveringen i övrigt får utskottet hänvisa till motion I: 489.

Utskottet har inhämtat yttrande över motionerna från Musikaliska akademien, Svenska sångarförbundet, Sveriges körförbund och Föreningen svenska tonsättare. Även Svenska akademien har beretts tillfälle att yttra sig men ej inkommit med något yttrande.

Musikaliska akademien, sångarförbundet och körförbundet anlägger i huvudsak samma synpunkter på frågan och anser, att vårt land borde ha en officiellt antagen nationalsång. Samtliga förmenar, att melodien till »Du gamla, Du fria» väl lämpar sig för en nationalsång, om den sjunges enligt av Musikaliska akademien utarbetade anvisningar. Texten underkännes däremot. I dessa tre yttranden tillstyrkes motionerna.

Föreningen svenska tonsättare yttrar sig endast om melodien, vilken den liksom de ovan nämnda finner godtagbar. Föreningen säger sig betvivla möjligheten att genom pristävling eller på beställning skapa en bättre melodi.

Utskottet

Den utveckling som lett till att »Du gamla, Du fria» numera allmänt betraktas som Sveriges nationalsång har ägt rum utan påverkan av några av statsmakterna fattade beslut. Såvitt utskottet kunnat bedöma bör det för dem som anser angeläget att vi äger en sång med karaktär av nationalsång framstå såsom väsentligt, att denna sång kunnat få så fast förankring hos mycket stora grupper av vårt folk att dess egenskap av nationalsång i praktiken icke ifrågasättes. Enligt utskottets mening bör en nationalsång tillkomma på detta sätt och utskottet anser icke motiverat med något officiellt fastställande av nationalsång för Sverige.

Utskottet finner med ovan angivna utgångspunkter icke heller någon utredning för åstadkommande av en ny nationalsång vara påkallad.

Utskottet får sålunda hemställa,

att de likalydande motionerna I: 489 och II: 609 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 29 mars 1960

På allmänna beredningsutskottets vägnar:

NANCY ERIKSSON

Närvarande:

från f ö r s t a kammaren: herrar Persson, Johan, Möller, Jonasson*, Sör-
lin, Hansson, Gustaf Henry, Nestrup, Danmans, Hellebladh, Johansson, Tage,
Gustavsson, Bengt och Olsson, Ernst*;

från a n d r a kammaren: fru Eriksson i Stockholm, herrar Johnsson i
Skoglösa, Engkvist*, Königson*, Ekström i Björkvik*, Björkånge, Jacobsson
i Sala, fru Jäderberg, herr Nelander, fru Wallerius-Gunne, herrar Haglund*
och Lothigius.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.